

Қырықыншы Аяттың Жасырын Тарихы — Он алтыншы нөмір

Екінші қасірет — Үшінші бөлім

Jeff Pippenger

2026-06-18

Джонстың логикасы

Jones-тың Аян кітабының он төртінші тарауындағы бірінші періштені одан кейінгі екі періштеден бөліп қарауға болмайды деген уәжі мүлде берік. Оның сол үш періштенің құрылымдық байланысын кернейші періштелермен сәйкестендіруі еш мүлтіксіз. Оның баса назары, күмәнсіз, Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштеге түскен еді, бірақ оларды «ажыратылмас» деп қолданудың қисыны өздерінен бұрын келген барлық періштелерге де дәл сондай дәрежеде жарамды.

Ол Аянның он төртінші тарауындағы үш періштеге назар аударып отырғандықтан, өз логикасын оның түпкілікті қорытындысына дейін жеткізбеді. Ақырында, Аянның он төртінші тарауындағы үш періштемен бесінші, алтыншы және жетінші қасірет кернейлерін байланыстыру үшін қолданған логикасы, сондай-ақ кернейлер желісін жеті кернейші періштенің біріншісіне дейін толық апаруды да қамтыды.

Содан кейін мен Құдайдың алдында тұрған жеті періштені көрдім; оларға жеті керней берілді. ... Ал жеті кернейі бар жеті періште керней тартуға дайындалды. Аян 8:2, 6.

Періштелер қатары «жеті» кернейші періштеден басталады, ал Аян кітабындағы періштелер желісі алғашқы кернейден бастап аңның таңбасы туралы үшінші періштенің ескертуіне дейін жалғасады. Алғашқы төрт керней мен соңғы үш қасірет кернейінің арасындағы айырмашылықты айқындауда Джонс дұрыс, өйткені сол «төрт және үш» пайғамбарлық құрылымы қауымдарда да, мөрлерде де кездеседі. Аян кітабында үш куәгердің негізінде орнықтырылған бұл жайт, көруді таңдағандарға жетінің нышан ретінде төртті де нышан, үшті де нышан ретінде қамтитынын көрсетеді.

Құдайлық байланыс

Соңғы уақытта біз анықтап келе жатқан нәрсе мынау: Аянның он төртінші тарауындағы бірінші және екінші періштелер Исламға қатысты уақыт пайғамбарлығы — бірінші және екінші қасіреттер — арқылы күш алады, ал үшінші періштенің күшейтілуі үшінші қасіреттің 9/11-де орындалуы арқылы жүзеге асады. Джонстың қолдануы нені айқындайды: (ол менің айтпақ болған ойымды айтпағанымен) Аянның сегізінші тарауындағы бірінші керней періштесінен бастап Аянның он бірінші тарауындағы үшінші қасірет кернейіне дейінгі әрбір періште Аянның он төртінші тарауындағы үш періштемен ажырамас түрде байланысты. Олар бір пайғамбарлық желінің ішіндегі рәміздер. Әрбір періштенің білдіретін түрлі рөлдерін түсіну үшін оларды дәл осылай тану қажет. Сондықтан, жеті шіркеу, мөрлер және

кернейлер жетіні білдіретіні сияқты, сондай-ақ жетінің жалпы рәміздігі аясындағы төрт пен үштің де рәмізін білдіретіні тәрізді (шіркеулер, мөрлер және кернейлер), жеті керней періштесінің біріншісінен бастап үшінші періштеге дейінгі періштелер желісі тұтас бірлік ретінде қарастырылуға тиіс. Бұл он бір періштенің бір желісін айқындайды.

Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періште соттың ашылғанын жариялаған миллериттердің ескерту хабарын, ал содан кейін соттың аяқталуын жариялап жатқан жүз қырық төрт мыңның ескерту хабарын білдіреді.

Жеті керней Құдайдың күнге табынуды зорлап енгізген халықтарға үкім жүргізу үшін Өзінің қамқорлықпен қолданған күштерін бейнелейді.

Алғашқы төрт керней Батыс Римнің 476 жылға қарай біртіндеп күйреуін көрсетеді.

Бесінші мен алтыншысы 1449 жылдан 1453 жылға дейінгі Шығыс Римнің күйреуін айқындайды.

Соңғы үш керней үш қайғының исламын бейнелейді.

Аян кітабының оныншы тарауындағы періште — Мәсіх; Ол қозғалысты бастау кезінде құдіреттендіру үшін төмен түседі, әрі Аян кітабының он сегізінші тарауында да қайтадан төмен түсіп, қозғалысты соңында құдіреттендіреді.

Жетінші керней 1844 жылғы 22 қазанда, Күнәні өтеу күнінің антитипі болып табылатын соттың басталуымен, үні шыға бастады. Мерейтой кернейі Күнәні өтеу күнінде тартылуы тиіс еді. Сондықтан сот кезінде екі керней тартылады: Мерейтой кернейі және жетінші керней.

Сонда сендер жетінші айдың оныншы күні, Кешірім күні, мерейтой кернейін тартқызасыңдар; сол күні бүкіл жерлерінде керней тартқызасыңдар. Елуінші жылды киелі етіндер де, бүкіл жер бетінде ондағы барлық тұрғындарға азаттық жариялаңдар: ол сендер үшін мерейтой болсын; әркім өз иелігіне қайтып барсын, әркім өз әулетіне қайтып барсын. Сендер үшін сол елуінші жыл мерейтой болсын: онда тұқым сеппендер, өзінен-өзі өскенін ормандар, сондай-ақ күтілмеген жүзімдігінің жүзімін термендер. Леуіліктер 25:9–11.

Леуіліктердегі дәл келесі тарауда айтылған Израилдің «жеті мезгілге» бытыратылуын айқындайтын мәнмәтін Күнәларды өтеу күнінде мерейтой кернейін тарту туралы нұсқауға бастайтын аяттарда баяндалған.

Израил ұлдарына сөйлеп, оларға айт: Мен сендерге беретін жерге кірген кездерінде, ол жер Жаратқан Ие үшін сенбілік тыныштық сақтасын. Алты жыл егістігінді ек, алты жыл жүзімдігінді баптап, оның жемісін жина; бірақ жетінші жылы жер үшін толық тынығу сенбілігі болсын, Жаратқан Ие үшін сенбілік болсын: егістігінді екпе, жүзімдігінді баптама. Орағыңнан өзінен-өзі өскенді орып алма, күтім көрмеген жүзім сабағыңның жүзімдерін жинама; өйткені бұл — жер үшін тынығу жылы. Жердің сенбілігі сендерге азық болсын: саған да, құлыңа да, күңіңе де, жалдама қызметшіңе де, қасыңда тұратын

келімсегіңе де, малыңа да, жеріңдегі аңдарға да — оның бүкіл өнімі азық болсын. Өзіңе жеті жылдық сенбілікті сана, жеті рет жеті жылды; сонда жеті жылдық сенбіліктің мерзімі саған қырық тоғыз жыл болады. Леуіліктер 25:2–8.

Миллер жиырма алтыншы тарауда Исраилге жердің сенбілік тыныштығын бұзғаны үшін шығарылған үкімді танығанда, ол бір күн бір жылды білдіреді деген қағиданы қолданып, бір жылдың үш жүз алпыс күннен тұратынын, ал жеті есе үш жүз алпыс — келісімді бұзғаны үшін берілген екі мың бес жүз жиырма жылдық жаза екенін анықтады. Бұл — оның ашқан алғашқы пайғамбарлық ақиқаты еді. Бұл — Мәсіхтің Миллердің қызметі арқылы қалаған іргетасты құраған ақиқаттардың негізі. Мерейтойдың кернейі — құтқарылу мен азаттықтың жариялануы.

Жетінші керней — үшінші қасіреттің Исламы.

Бірақ жетінші періштенің даусы шыққан күндерде, ол керней тарта бастағанда, Құдайдың құпиясы Оның өз құлдары — пайғамбарларына жариялағанындай аяқталуға тиіс. Аян 10:7.

Исламның жетінші кернейі — сыртқы пайғамбарлық ақиқат, ал Мерейтой кернейі — сенім арқылы ақталудың ішкі пайғамбарлық ақиқаты, яғни күнәдан азат етілу; бұл, Сестра Уайттың айтуынша, шын мәніндегі үшінші періште болып табылады. Жетінші керней шалынып жатқан кезеңде, сендердің іштеріңдегі Мәсіх — ұлылық үміті деген құпия, Мәсіх Өзінің Құдайлық болмысын жүз қырық төрт мыңның адамдық болмысымен біріктірген кезде, кемеліне жеткізіледі. Сонда Құдайдың мөрін қабылдайтындар үшінші қасірет ретінде бейнеленген ескерту кернейінің хабарын, сондай-ақ үшінші періштенің ескертуін жариялайтын болады. Үшінші қасірет, Иса Мәсіхтен кем емес Тұлға болып табылатын періште қолында хабарымен төмен түскен кезде, үшінші періштенің хабарына күш береді.

Біз алғашқы және екінші қасіреттің уақыттық пайғамбарлығы бірінші періштенің хабарын күшейткенін, ал үшінші қасіреттің пайғамбарлығы үшінші періштенің хабарын күшейтетінін анықтаған кезде, біз кернейлерді «жексенбілікке мәжбүрлеп орындатуға жауап ретінде Римге түсірілген соттар» ретінде айқындаймыз. Сол құдайлық жазалар, әсіресе соңғы үш қасірет кернейі, Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштенің ескерту хабарымен сәйкеседі және соған параллель келеді. Миллериттер тарихындағы екі қасірет пен екі періште, әрі жүз қырық төрт мыңның тарихындағы үшінші қасірет пен үшінші періште. Бірінші және екінші періштелердің бастау тарихында соттың ашылуы туралы хабар Исламның бірінші және екінші қасіреттерінің орындалуы арқылы күшейтілді. Үшінші періштенің аяқталу тарихында соттың жабылуын жариялаған хабар Исламның үшінші қасіретінің орындалуы арқылы күшейтілді.

Басында да, соңында да берілген күш Аян кітабының он және он сегізінші тарауларындағы періште арқылы бейнеленді; ол періште «Иса Мәсіхтің Өзінен кем емес тұлға еді». Исламның сыртқы хабары мен сот туралы ішкі хабар — сыртқысы үшінші қасірет кернейі, ал сот туралы ішкі хабар — үшінші періштенің кернейі. Исламның сыртқы кернейі — екі мың бес жүз жиырма жыл туралы пайғамбарлық, ал үшінші періштенің ішкі кернейі — екі

мың үш жүз жыл. Екеуі де өлілерге қатысты соттың ашылуында келіп, үн қатты, әрі екеуі де тірілерге қатысты соттың ашылуында тағы да келді.

Аян кітабының оныншы тарауындағы періште 1840 жылдың 11 тамызында Ислам туралы пайғамбарлықтың орындалуы ретінде түсті; осылайша, сол періште Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің де Ислам туралы бір пайғамбарлықтың орындалуымен түсуін бейнелеп көрсетті. 321 жылы жексенбілік заңға байланысты бүлікке, содан кейін 538 жылы қайтадан жасалған бүлікке Құдайдың шығарған үкімі алғашқы алты керней арқылы бейнеленеді, ал таяп келе жатқан жексенбілік заң бүлігі үшін Оның үкімі жетінші керней арқылы бейнеленеді; бұл — үшінші қасірет әрі үшінші періште. 1844 жылдың 22 қазанындағы соттың басталуы туралы ескерту хабары да, 9/11-дегі тірілерге қатысты сот туралы ескерту хабары да Джонс көрсеткен ретпен жетінші періште арқылы құдіретке ие болды. Сегізінші және тоғызыншы тарауларда алты керней періштесі, содан кейін оныншы тарауда Иса Мәсіхтен кем емес Тұлға болып табылатын періште түседі. Ол — періштелер тізбегіндегі жетіншісі; оның артынан он бірінші тарауда үшінші қасірет келеді, яғни 1844 жылы үн қата бастаған жетінші керней. Алайда ол — Аян кітабының он төртінші тарауындағы тоғызыншы, оныншы және он бірінші періштелерге бастайтын періштелер қатарының сегізіншісі.

Үшінші періштенің хабарын бірінші және екінші періштелердің хабарларынан бөліп қарауға болмайды, бірақ оны Құдайдың діннен безушілікке шығарған сотының жеті кернейінен де ажыратуға болмайды. Аян кітабының сегізінші тарауындағы соттың алғашқы төрт кернейі 321 жылы Константиннің жексенбі күнін сақтау туралы алғашқы заңынан кейін Батыс Римнің біртіндеп құлдырауын айқындайды және бұл үдеріс оның 330 жылы империяны шығыс пен батысқа бөлуінен басталды.

«Біздің ұлтымыз өз заң шығарушы кеңестерінде адамдардың ар-ұждандарын діни құқықтарына қатысты байлайтын заңдар қабылдап, жексенбіні ұстануды күштеп енгізіп, жетінші күнгі сенбіні сақтайтындарға қарсы қысымшыл билікті қолданатын болса, онда Құдай заңы біздің жерімізде іс жүзінде күшін жойған болып саналады; ал ұлттық діннен безу ұлттық күйреумен жалғасады.» Review and Herald, December 18, 1888.

Ұлттық діннен безудің ұлттық күйреуге алып келуі қағидасы Константиннің халқына Батыс Римді 476 жылға қарай аяқтаған алғашқы төрт кернейден бастап келді. Шығыс Рим 1453 жылы өз ақырына жетті, дегенмен пайғамбарлық тұрғыдан ол ұлттық егемендігін 1449 жылғы 27 шілдеде жоғалтқан еді. Бір түннің ішінде құлатылған Бабылдан айырмашылығы, Рим — батыстық та, шығыстық та — өз ақырына біртіндеп жеткізілді. 476 жылға қарай алғашқы төрт керней астындағы Батыс Римнің құлдырауы төрт керней астындағы Америка Құрама Штаттарының құлдырауын бейнелейді; бұл бір деңгейде 1798 жылы басталып, жексенбілік заңмен аяқталатын Америка Құрама Штаттарының төрт ұрпағын білдіреді. Сол төрт ұрпақ Адвентизмнің төрт ұрпағына параллель, ал олар Аян кітабының екінші тарауындағы алғашқы төрт қауымға, Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы күшейе түсетін төрт жиіркенішке және Жоел кітабындағы шегірткелердің төрт толқынына параллель келеді.

Өйткені Тәңір Ие былай дейді: Иерусалимнің үстіне Өзімнің төрт ауыр жазамды — қылышты, аштықты, зиянды аңды және індетті — жіберіп, одан адам мен малды құрту үшін түсіргенімде, бұл тіпті қаншалықты ауыр болмақ! Езекиел 14:21.

Бесінші және алтыншы кернейлер Шығыс Римді құлатты, ал Шығыс Рим, Батыс Римге қатысты пайғамбарлық байланыста, мемлекетті білдіреді. Батыс Рим қауымды білдіреді. Батыс Рим, сондай-ақ, әуелі Батыс Рим қалай жауланған болса, солай ең алдымен жауланатын Америка Құрама Штаттарын да білдіреді.

«Діни бостандық елі болған Америка ар-ожданға зорлық жасап, адамдарды жалған сенбілік күнді құрметтеуге мәжбүрлеуде Папалықпен біріккен кезде, жер жүзіндегі әрбір елдің халқы оның үлгісіне еруге жетеленетін болады.» Testimonies, 6-том, 18-бет.

Алғашқы төрт керней Америка тарихының төрт ұрпағын бейнелейді, әрі Америка Құрама Штаттары құлағанда, Даниял 11-тараудың қырық бірінші аятындағы даңқты жер жаңа ғана құлаған болады, ал келесі кедергі — Мысыр, яғни дүниедегі өзге барлық халықтардың рәмізі. Сонда он патша болып табылатын Біріккен Ұлттар Ұйымы Аян 17-тарауда айтылғандай, «аз уақытқа — бір сағатқа» өздерінің жетінші патшалығын папалыққа беруге келіседі. Бұл Иродтың туған күніндегі тойында, ол өз патшалығының жартысын уәде еткен кезде, орын алады. Иродтың туған күніндегі тойында, сол сағатта қабырғалардың сылағының үстінде жазу пайда болады да, Белшазар өлтіріледі. Сол сағат жексенбілік заң кезінде келіп, адамзатқа берілген сынақ мерзімі жабылғанға дейін жалғасады. Жетінші патшалық 1453 жылы құлаған Константинополь қабырғаларының күйреуімен бейнеленгендей, жаулап алынады. Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заңнан, 1449 жылмен бейнеленгендей, 1453 жылғы Константинопольдің құлауына дейін — нышандық тұрғыдан төрт жыл. Папалық өзінің өлім жарасын 1798 жылы алды.

Даниял кітабының он бірінші тарауының қырықыншы аятында папалық 1798 жылы, ақыр заман тұсында, құлады. Содан кейін оңтүстіктің патшасы 1989 жылы, ақыр заман тұсында, құлады. Қырық бірінші аятта Америка Құрама Штаттары құлайды, қырық екінші аятта Мысыр құлайды, ал қырық бесінші аятта папалық өзінің екінші әрі соңғы құлауына келеді.

«Даниял мен Аян кітаптарында айқын көрсетілгендей, халықтардың өрлеуі мен құлауынан біз тек сыртқы әрі дүниелік салтанаттың қаншалықты түкке тұрғысыз екенін үйренуіміз керек. Бүкіл күші мен ұлылығымен, біздің дүние содан бері ешқашан көрмеген сондай күдіреті мен салтанатымен Бабыл — сол заманның адамдарына соншалықты берік әрі мәңгілік болып көрінген сол күш пен ұлылық — қалайша мүлде жойылып кетті! «Шөптің гүлі» секілді ол құрып кетті. Жақып 1:10. Мидия-Парсы патшалығы да, Грекия мен Рим патшалықтары да осылайша құрып кетті. Құдайды өз негізі етпегеннің бәрі де осылай құриды. Тек Оның ниетімен тығыз байланысқан және Оның мінез-құлқын танытатын нәрсе ғана мәңгі тұра алады. Біздің дүниеміз білетін бірден-бір мызғымас нәрселер — Оның принциптері». Пайғамбарлар мен патшалар, 548.

Қырық бірінші аяттағы Америка Құрама Штаттарының (жалған пайғамбардың) құлауы 1449 жылмен бейнеленген, ал қырық екінші аяттағы Мысырдың (айдаһардың) құлауы 1453

жылмен бейнеленген, әрі папалық (аң) 1798 жылмен бейнеленгендей, оған жәрдемдесетін ешкім болмай, өз ақырына келеді. Жалған пайғамбар мен айдаһар кернейлік күштер арқылы құлатылды, ал аң айдаһарлық күш арқылы құлатылды.

Төрт саны — патшалықтың ыдырауының нышаны. Александрдың патшалығы төрт патшалыққа ыдырап кетті, Мысыр төртінші ұрпақта Қызыл теңізде құлады, ал Израил Езекиелдің сегізінші тарауындағы төртінші жиіркеніште күнге тағзым етіп тұр. Жер аңындағы протестантизм мен республикашылдықтың төрт ұрпағы 1798 жылы басталып, екі мүйіз үшін де жуықта келетін жексенбілік заңмен аяқталады. Езекиелдің Иерусалимге қарсы төрт ауыр соты Америка Құрама Штаттарына қарсы төрт сотты бейнелейді, әрі Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалыққа қарсы сол төрт сот Киелі кітап пайғамбарлығындағы жетінші патшалық Тирдің жезөкшесі билік жүргізетін шіркеу мен мемлекет қатынасында өз патшалығының жартысын папалыққа беруге келісетін 1449 жылдан 1453 жылға дейінгі төрт жылды типологиялық түрде көрсетеді.

1449 жылдан 1453 жылға дейінгі төрт жыл жетінші патшалықтың жексенбілік заң кезіндегі құлдырауын білдіреді, әрі олар жексенбілік заңнан сынақ мерзімінің жабылуына дейінгі сегізінші патшалықтың құлдырау кезеңін де білдіреді. Әлем болып табылатын, сондай-ақ папалыққа берілген айдаһар болып табылатын Мысырдың жауланып алынуы 1449 жылдан 1453 жылға дейінгі төрт жылмен бейнеленген кезеңнің басындағы бір фрактал болып табылады. Бұл жексенбілік заң кезінде Константинопольдің құлауын, содан кейін Михаил орнынан тұрған кезде оның қайтадан құлауын айқындайды. Михаил орнынан тұрған кезде, шабытқа сәйкес, төрт періште толық босатылады.

«Мен төрт періштенің төрт желді Исаның киелі орында атқарып жатқан ісі аяқталғанша ұстап тұратынын, ал содан кейін жеті соңғы пәленің келетінін көрдім». Early Writings, 36.

Ескендір патшалығының төртке бөлінуі, Батыс Римге арналған төрт керней, Шығыс Римге жіберілген төрт жел, Иерусалимге түскен төрт ауыр жаза, папалыққа жәрдем беруші ешкім қалмай, оның ақыры таянғанда босатылатын төрт жел. Осы пайғамбарлық рәміздер айқындалған соң, біз екінші қасіретті жақындап келе жатқан жексенбілік заңға қолдану тұрғысынан қарастыратын боламыз.

Флоренция кеңесі

1439 жылы Флоренция кеңесінде (сондай-ақ Флоренция одағы деп аталады) Шығыс православие шіркеуінің өкілдері (Византия императоры Иоанн VIII Палеолог пен Константинополь патриархының басшылығымен) Рим-католик шіркеуімен ресми одақ туралы жарлыққа қол қойды. Олар Рим папасын бүкіл Шіркеудің басшысы (жоғарғы билігі) ретінде тануға келісті.

Өйткені Мәсіх қауымның Басы болғаны сияқты, еркек те әйелдің басы; әрі Ол дененің Құтқарушысы. Ефестіктерге 5:23.

Никея сенім символы

Император мен Патриарх Никея сенім символына енгізілген «Filioque clause»-ты қабылдады; бұл Никея сенім символына қосылған толықтыру болып, Киелі Рух Әкеден және Ұлдан тарайды деп мәлімдейді. Никея сенім символы — католиктік сенім тарихындағы ең маңызды әрі ең кең қолданылатын тұжырымдардың бірі. Никея сенім символы католиктік негізгі нанымдардың ресми түйіні болып табылады. Ол бастапқыда Иса Мәсіхтің кім екендігі туралы ақиқатты қорғау үшін жазылған. 325 жылы Ариус есімді бір діни қызметкер Исаны Құдай Әке жаратқан және Ол толықтай Құдай емес деп үйреткендіктен, үлкен дау туды.

Император Константин бұл дауды шешу үшін Никеядағы Бірінші кеңесті шақырды. Кеңес Иса Мәсіхтің толықтай Құдай екенін, Әкемен «біртекті» екенін батыл түрде бекітті. Кейінірек Сенім символы 381 жылы Константинополь кеңесінде кеңейтілді. Осы тұста мына жайтты атап өту қажет: Никеялық сенім символы алғаш Константиннің тарихында бекітілді, әрі ол шығыстағы Византия империясының соңғы императоры болған он бірінші Константин, яғни соңғы Константин үшін де мәселе болмақ еді. Бірінші болған Ұлы Константин Киелі кітап пайғамбарлығында қайта-қайта тақырып ретінде көрсетіледі. Ол шығыс империясының бастауындағы билеуші, сондықтан шығыс империясының аяқталуындағы билеушінің бейнесі болып табылады. Егер пайғамбарлықты зерттеуші альфа мен омега қағидатын түсінсе, онда Никеялық сенім символының әрі бастау, әрі аяқталу тарихтарының құрамдас бөлігі екені назарға алынуға тиіс.

381 жылы Никея сенім символы Тазарту орны туралы іліммен, Евхаристия туралы іліммен, сондай-ақ Евхаристияда ашытқысыз нанды қолдануды қабылдаумен, бұл латындық тәжірибе болатын, жаңартылды. 381 жылғы Символ сондай-ақ католиктік бастапқы күнә және о дүниелік өмір туралы түсінікті қабылдады. Ол мынадай негізгі жолмен аяқталды: «Біз сондай-ақ қасиетті апостолдық тақты және Рим Понтифигін бүкіл әлем үстінен біріншілікке ие және Мәсіхтің шынайы орынбасары деп айқындаймыз.»

Флоренция кеңесінде 1439 жылғы 6 шілдеде тағы бір жаңартылған нұсқаға қол қойылды; бұл Константинополь 1453 жылы Осман түріктерінің қолына құлауынан 14 жыл бұрын еді. Одаққа күшті саяси қысым жағдайында қол қойылды. Византия империясы алға жылжып келе жатқан османдарға қарсы Батыстан әскери көмек алуға үмітсіз мұқтаж болды. Грек делегаттары отандарына оралғанда, бұл келісім Шығыстағы дінбасылардың, монахтардың және қарапайым халықтың басым көпшілігі тарапынан үзілді-кесілді қабылданбады. Оған қол қойған епископтардың көпшілігі кейіннен өз қолдауларын қайтарып алды. Одақ ешқашан толық жүзеге асырылған жоқ және кейінгі жылдары Шығыс Православие Шіркеуі тарапынан ресми түрде теріске шығарылды. 1453 жылы Константинополь құлаған кезде, бұл одақ іс жүзінде әлдеқашан күйреп біткен еді. Тарихшылар оны терең теологиялық, мәдени және халықтық қарсылықтың салдарынан сәтсіздікке ұшыраған саяси одақ ретінде жиі сипаттайды.

325 жылғы Никеяның Бірінші кеңесінде Никея сенім символы қабылданды. Бұл Даниял 11:24-тегі «бір уақыт» ретінде бейнеленген 360 жылдың аяқталған 330 жылынан бес жыл бұрын болып белгіленген.

Ол аймақтың ең құнарлы жерлеріне де бейбіт түрде кіріп, өз әкелері де, әкелерінің әкелері де істемегенді істейді; олардың арасына олжа, дүние-мүлік және байлықты шашады; иә, ол белгілі бір уақытқа дейін бекіністерге қарсы өз айлаларын ойластырады. Даниел 11:24.

Б.з.д. 31 жыл мен 330 жыл екеуі де Даниял кітабының он бірінші тарауындағы жиырма жетінші және жиырма тоғызыншы аяттардағы «белгіленген уақытты» білдіреді.

Бұл екі патшаның да жүректері жауыздық істеуге бейім болады, және олар бір дастарқан басында өтірік сөйлеседі; бірақ бұл жүзеге аспайды, өйткені ақыры әлі де белгіленген уақытта болады. ... Белгіленген уақытта ол қайта оралып, оңтүстікке қарай келеді; бірақ бұл бұрынғыдай да, кейінгідей де болмайды. Даниял 11:27, 29.

Шығыс Римнің пайғамбарлық желісінің басы (330) мен соңы (1449–1453) бірінші және соңғы император Константин арқылы бейнеленеді. Византия империясы деп аталатын Шығыс Римнің пайғамбарлық желісінің альфасы мен омегасы б.з.д. 31 жылғы Акций шайқасынан бастап 330 жылға дейін, содан кейін 1453 жылға дейін жоғарғы билік жүргізген үш жүз алпыс жылдық Империялық Римнің аяқталуымен байланысты. Б.з.д. 31 жылғы Акций шайқасына дейін Марк Антоний мен Август Цезарь бір үстелде өтірік сөйлеген, бірақ бұл өркендемеген. 330 жылдан бұрын, 325 жылы, Никея сенім символы қабылданды. 1453 жылдан бұрын дәл сол Никея сенім символының жаңартылған нұсқасы қабылданды. Б.з.д. 31 жылға дейін екі саяси тұлға бір үстелде өтірік айтты. 325 жылы рухани өтірік бір үстелде айтылды. Сол екі куәгер 1439 жылы Флоренция кеңесінде қабылданған саяси және рухани өтіріктерді анықтайды. Сол жаңартылған Никея сенім символы Одақ туралы декрет деп аталды.

«Бір үстел басындағы өтіріктердің» алғашқы межелік белгісі б.з.д. 31 жылға дейін болды және ол пұтқа табынушы Римнің екі саяси тобының арасында орын алды. Сол өтіріктер үшін белгіленген уақыт б.з.д. 31 жыл еді, әрі ол Мысырды бейнелейтін ер мен әйел конфедерациясына қарсы Римнің нышаны болған Августтан тұрды. Өтіріктердің екінші жиынтығы 325 жылы болды, ал белгіленген уақыты 330 жыл еді. Үшінші жиынтық 1439 жылы болды, ал белгіленген уақыты 1449–1453 жылдар еді. 1439 жылы үстел басында болғандар батыс және шығыс Римді білдірді, ал шығыс Рим діни дауға келісе отырып, саяси мақсатқа ұмтылды. Б.з.д. 31 жыл, содан кейін 330, сосын 1453 жыл — Рим желісінің үш еселік қолданылуын білдіреді.

Марк Антоний мен Клеопатра одағының саяси қаупі 325 жылғы ариандық бидғаттың рухани қаупінің бейнесі болды, ал ол өз кезегінде 1439 жылғы исламдық түріктердің саяси әрі діни қаупінің бейнесі болды.

Никея сенім нышанының ілімдері — өтірік, және оларда ешқандай шындық жоқ. 1439 жылғы 6 шілдеде Флоренция кеңесінде қол қойылған құжат Одақ туралы декрет деп аталды және сол өтіріктерді, әрі одан да көбін білдірді. 1439 жылы өкілдер Константинопольге қайтып оралғанда, оларды ашу-ыза мен сатқындық туралы айыптаулар қарсы алды. Ел ішінде мынадай сөз тарады: «Папаның митрасынан гөрі түріктің сәлдесі артық».

Одақ, негізінен, Византия императорына османдарға қарсы Батыстың әскери көмегі аса зәру болғандықтан, бекітілді. Әскери көмектің өте аз мөлшерде ғана келетіндігі (немесе мүлде келмейтіні) айқын болған соң, одаққа деген қолдау бірден жойылды. 1450–1451 жылдары бірнеше Шығыс синодтары бұл одақты теріске шығарды, ал 1453 жылы Константинополь құлағаннан кейін, одақ мүлде тәрк етілді. Флоренциядағы Одақ туралы декреттің түпкілікті нәтижесін Шығыс Православие Шіркеуі сәтсіздікке ұшыраған әрі кері қайтарылған собор деп есептейді. Ол жарамды деп танылмайды. Алайда Рим-Католик Шіркеуі оны әлі күнге дейін жарамды бүкіләлемдік собор деп санайды.

Біз екінші қасіреттің пайғамбарлық сипаттарының үшінші қасіреттің тарихында қалайша қайталанатынын түсіну үшін логиканы орнатып жатырмыз. Бірінші қасіреттің жүз елу жылдық пайғамбарлығы 1299 жылғы 27 шілдеде басталып, 1449 жылғы 27 шілдеде аяқталды.

1449

Константин XI Палеолог 1404 жылы дүниеге келіп, 1449 жылдың қаңтарынан 1453 жылдың 29 мамырына дейін билік құрды. Ол 1 100 жылдан астам уақыт өмір сүрген Шығыс Рим (Византия) империясының соңғы императоры болды. Ол 1453 жылғы Осман қоршауы кезінде Константинопольдің қорғанысын ерлікпен басқарды: Мехмед II-нің 80 000-нан астам әскерімен салыстырғанда оның қарамағында шамамен небәрі 7 000–8 000 қорғаушы ғана болды. Ол Константинополь ақыры құлаған 1453 жылдың 29 мамырында қала қабырғаларында шайқас үстінде қаза тапты. Оның денесі ешқашан түпкілікті түрде анықталған жоқ. Оның өлімі Рим империясының аяқталуын білдірді (б.з.д. 27 жылы Август негізін қалаған империяның соңғы тікелей жалғасы).

Ол грек тарихы мен православ дәстүрінде қаһарман тұлға ретінде есте сақталған — аңыздарда оны жиі «Мәрмәр Император» деп атайды (яғни бір күні қайта оралып, Константинопольді құтқарады деген сенім).

Иоанн VIII Палеолог (1392–1448) 1425–1448 жылдары билік құрған Византияның соңғыдан бір бұрынғы императоры болды. Ол император Мануил II Палеологтың тұңғыш ұлы әрі Константин XI-нің ағасы еді. Иоанн VIII өз билігінің көп бөлігін өлім аузындағы Византия империясын османдардан аман алып қалуға үмітсіз түрде тырысумен өткізді. 1439 жылы ол өзі Италияға барып, Флоренция кеңесіне төрағалық етті; сол жерде ол және Шығыс православ делегациясы Рим-католик шіркеуімен қайта бірігуге және Папаны Шіркеудің басшысы ретінде қабылдауға уақытша келісті. Константин Ұлы да Никея кеңесіне төрағалық еткен болатын. Иоанн VIII папалықпен осы одақ түріктерге қарсы Батыстың әскери көмегін әкеледі деп үміттенді, бірақ бұл одақ Константинопольде аса ұнамсыз

қабылданып, ақырында сәтсіздікке ұшырады. Иоанн VIII 1448 жылы (табиғи себептерден) қайтыс болды, бұл Константинопольдің 1453 жылы құлауынан небәрі бес жыл бұрын еді. Содан кейін оның інісі Константин XI император болып, қаланы қорғау үстінде қаза тапты.

1448 жылы Иоанн VIII қайтыс болғанда, оның орнына мұрагер ретінде оның бауыры Константин XI таңдалды. 1448 жылға қарай Византия империясы шағын ғана вассал мемлекетке айналған еді, ал Константинополь тағында кімнің отыратынына Османдар елеулі ықпал ететін. 1449 жылғы 27 шілдеде Византия империясының соңғы жылдарында аса маңызды саяси оқиға болды. Византия императоры Иоанн VIII Палеолог бұған дейін, 1448 жылы, қайтыс болған еді. Оның бауыры Константин XI Палеолог (соңғы император) Константинопольде император деп жарияланды. Алайда Константин XI таққа ресми түрде отырмас бұрын, Осман сұлтанына (Мурат II) елшілер жіберіп, билік етуге рұқсат сұрады. Сұлтан бұл рұқсатты берді, тек содан кейін ғана Константин XI ресми түрде таққа отырғызылып, император ретінде танылды. Бұл әрекет Византия тәуелсіздігінің ерікті түрде берілуі ретінде қабылданды. Алғаш рет Византия императоры өзінің тек Осман түріктерінің рұқсатымен ғана билік жүргізетінін ашық түрде мойындады. Арада небәрі төрт жыл өткен соң, 1453 жылы, Константинополь Османдардың қолына өтті.

1449 жылдың 27 шілдесінен кейін үш жүз тоқсан бір жыл және он бес күн өткенде, 1840 жылдың 11 тамызында, түріктер Мысырдан қорған іздеп, Еуропаның төрт ұлы державасына бағынды; осылайша бір сағат, бір күн, бір ай және бір жыл туралы пайғамбарлық орындалды. Енді біз жуық арада келетін жексенбілік заңға бірінші және екінші қасіретті қолданудың қисынын орнына қойдық. Петір жүз қырық төрт мыңның рәмізі ретінде үшінші періштенің қозғалысын білдіреді, ал Уильям Миллер бірінші және екінші періштелердегі қозғалысты білдіреді. Екі қозғалыс та “кілттермен” байланысты.

Дәуіт әулетінің кілтін оның иығына саламын; сонда ол ашқанда, ешкім жаппас; ал жапқанда, ешкім ашпас. Ишая 22:22.

Саған тағы айтамын: сен — Петірсің, әрі Менің шіркеуімді осы жартастың үстіне тұрғызамын; және тозақ қақпалары оны жеңе алмайды. Мен саған көк патшалығының кілттерін беремін: жерде не байласаң, көкте де байланады; және жерде не шешсең, көкте де шешіледі. Матай 16:18, 19.

Біз келесі мақалада Ниневия шайқасына тек тұңғыық шұңқырды ашатын «кілт» ретінде ғана емес, сонымен бірге Даниял он бірдің бүкіл куәлігін мінсіз тәртіпке келтіретін пайғамбарлық кілт ретінде де тоқталамыз. Миллердің түсінде сандыққа тағылған «кілт» — Миллердің Киелі кітапты зерттеу әдісі еді. Миллериттер тарихының мәтіндік дәлелдерін үшінші періштенің тарихындағы «жол үстіне жол» қағидасымен ұштастыру — Аян тоғыздың кілтіне қырықыншы аяттың сыртқы хабарындағы жасырын тарихты ашып, тәртіпке келтіруге мүмкіндік беретін кілт.

Келесі мақалада талқылауымызды жалғастырамыз.

«Пайғамбарға доңғалақтың ішіндегі доңғалақ та, олармен байланысқан тірі жаратылыстардың көріністері де түгелдей күрделі әрі түсіндіріп болмайтындай болып көрінді. Бірақ доңғалақтардың арасында Шексіз Даналықтың қолы көрінеді, әрі Оның іс-әрекетінің нәтижесі — кемел тәртіп. Әрбір доңғалақ өзге әрбір доңғалақпен толық үйлесімде әрекет етеді». Testimonies to Ministers, 214.